



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní JUDr. Martinou Radkovou v právní věci žalobce **M. Ch.**, bytem Z. P. 314, B., proti žalovanému **Krajskému úřadu Olomouckého kraje**, se sídlem Jeremenkova 40a, Olomouc, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 7. 2011, č. j. KUOK 84356/2011, sp. zn. KÚOK/68534/2011/ODSH-SD/7273, ve věci přestupku,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á**.
- II. Žalovanému **s e** náhrada nákladů řízení **n e p ř i z n á v á**.
- III. Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného, označeného v záhlaví. Tímto rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Jeseník ze dne 30. 5. 2011, č. j. MJ/19937/2011, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle § 22 odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, kterého se dopustil tím, že „dne 6. 4. 2011 v 15:45 hodin na silnici č. I/44 v části Domašov obce Bělá pod Pradědem řídil vozidlo zn. Toyota RZ XXX, přičemž

překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci 50 km/h, stanovenou zvláštním právním předpisem, a byla mu naměřena rychlost jízdy 65 km/h. při zvážení možné odchylky měřicího zařízení ve výši ± 3 km/h byla obviněnému jako nejnižší skutečná rychlost naměřena rychlost jízdy 62 km/h. Tímto jednáním žalobce porušil § 18 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb. Za tento přestupek byla žalobci uložena pokuta ve výši 2.300 Kč a paušální částka náhrady nákladů řízení 1.000 Kč.

[2] Žalobce v žalobě uvedl, že se vydal na projednání přestupku, avšak měl na vozidle poruchu a musel jej odstavit do servisu. O tom ihned telefonicky zpravil úřední osobu, ta mu však řekla, že omluvu neakceptuje. Tento postoj žalobce překvapil, proto zaslal omluvu faxem s žádostí o odročení jednání. Žádost následně žalobce zaslal i poštou spolu s dokladem ze servisu. Tím, že správní orgán projednal věc v nepřítomnosti a nečekal na doručení omluvy poštou, odepřel žalobci právo vyjádřit se ke všem skutečnostem, důkazům, navrhopat je a to žalobce uvedl též jako odvolací námitku. Žalobce namítl, že nebyl řádně zjištěn skutkový stav, žalovaný vůbec neřešil, zda žádost o odročení nebyla důvodná. Žalobce dále namítl, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, protože neobsahuje okolnosti a myšlenkové pochody, které vedly k samotnému výroku; podle § 68 odst. 3 s. ř. musí rozhodnutí obsahovat skutečnosti, které byly podkladem pro rozhodnutí, úvahy, kterými byl správní orgán veden, při použití právních předpisů, podle kterých rozhodoval a informace o tom, jak se vypořádal s námitkami obviněného. Skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí je v rozporu s obsahem správního spisu.

[3] Ve vyjádření žalovaný uvedl, že námitky žalobce jsou totožné s odvolacími námitkami a že s nimi plně vypořádal, a to dosti obšírně, a nadále na nich setrvává. Obecná námitka absence náležitostí rozhodnutí je vyvrácena samotným rozhodnutím, které potvrzuje, že obsahuje všechny zákonné náležitosti.

[4] Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), tedy ke dni 26. 7. 2011.

[5] Ze správního spisu ve vztahu k žalobním námitkám a souzené věci krajský soud zjistil z oznámení přestupku, že se žalobce dopustil přestupku popsaného v prvním odstavci rozsudku a na místě s přestupkem nesouhlasil, odmítal zaplatit blokovou pokutu, neboť je uvedený přestupek hodnocen i bodově a výslovně požádal o sepsání oznámení přestupku, to odmítl podepsat a písemně se vyjádřit. V záznamu o přestupku z radaru jsou uvedeny údaje tak, jak jsou zaznamenány v uvedeném popisu přestupku. S řidičem byl ve vozidle muž, který byl ztotožněn na základě občanského průkazu. V záznamu o přestupcích měl žalobce za období od 5. 12. 2003 do 1. 3. 2008 celkem 6 přestupků v dopravě, všechny byly projednány v blokovém nebo rozhodnuty v příkazním řízení. Stav bodů v evidenci žalobce jako řidiče byl nula.

[6] Žalobce byl předvolán k projednání přestupku na 24. 5. 2011. Toto předvolání žalobce převzal do vlastních rukou dne 9. 5. 2011. Podle úředního záznamu správního orgánu I. stupně dne 24. 5. 2011 v 8:20 hodin telefonoval muž, který se představil jako žalobce a uvedl, že je kousek od správního orgánu a má

technickou závadu a nemůže se dostavit k jednání na 9. hodinu. Uvedl, že pošle písemnou omluvu a ptal se, kdo jeho věc řeší. Po poučení, že omluva musí být písemná a věrohodná, aby byla řádná, žalobce uvedl, že se možná dostaví později, nato byl poučen, že je to možné jen do 10 hodin, protože pak následuje další jednání se znalcem.

[7] Podle protokolu ze dne 24. 5. 2011 o jednání, které započalo v 9 hodin, byl přestupek projednán v nepřítomnosti žalobce. V protokole je citována omluva žalobce ze dne 24. 5. 2011 a dále je doplněno, že písemná omluva byla doručena správnímu orgánu až den po ústním jednání, že písemnou omluvu nevyhodnotil správní orgán jako řádnou, protože své tvrzení žalobce ničím nedoložil.

[8] Jako další číslo listu ve spise je zařazena omluva z nařízeného jednání, zasláná správnímu orgánu faxem dne 24. 5. 2011 v 8:32 hodin. Důvodem omluvy byla nečekaná závada na vozidle a fakt, že se žalobci nepodařilo včas zajistit náhradní vozidlo. Poštou byla též omluva a žádost o odročení jednání doručena správnímu orgánu I. stupně 26. 5. 2011. Omluva byla podána na poště v Holešově 25. 5. 2011.

[9] Rozhodnutím ze dne 30. 5. 2011 byl žalobce uznán vinným z přestupku, v rozhodnutí byly mj. vyjmenovány všechny provedené důkazy a byla vyhodnocena omluva jako nenáležitá.

[10] V odvolání žalobce brojil proti tomu, že jeho omluva nebyla uznána, přestože omluvu sdělil telefonicky, faxem, zaslal i písemně včetně dokladu ze servisu, což opětovně doložil k odvolání. Žalobce namítl, že byla porušena jeho práva podle § 73 odst. 2 zákona o přestupcích a § 36 odst. 3 s. ř. Jako další námitku uvedl žalobce, že rozhodnutí nesplňuje náležitosti podle § 68 odst. 3 s. ř. a neobsahuje úvahy a myšlenkové pochody správního orgánu, který nevysvětlil, jak hodnotil důkazy, co jej vedlo k závěru o vině žalobce a proč mu byla odepřena citovaná práva. Podle žalobce neobsahovalo odvoláním napadené rozhodnutí popis skutku, zejména není přesně uvedeno místo jeho spáchání a odkázal na rozsudek NSS čj. 4As 28/2010-56 a č. j. 5As 104/2008-45. Byla porušena presumpce neviny. Žalobce uvedl, že odvolání ještě rozšíří. Jako přílohy k odvolání byly doloženy v kopiích: doklad o zaslání omluvy faxem v 8:32 hodin dne 24. 5. 2011, podací lístek o zaslání omluvy poštou 25. 5. 2011 a objednávka žalobce č. 100001 pro Automania SR, s.r.o., se sídlem v Praze, na které je uvedeno, že žalobce objednává: „Mercedes – Benz GL 450 4MATIC, XXX, vozidlo nejede, test vozidla oprava po domluvě“. V příslušných částech objednávky o ceně nejsou vypsány žádné údaje. V části doplňující text nejsou uvedeny rovněž žádné údaje. Jako datum je uvedeno 24. 5. 2011. Odvolání dále žalobce ani přes výzvu nedoplnil.

[11] V napadeném rozhodnutí žalovaný potvrdil postup a názor správního orgánu I. stupně o tom, že omluva nebyla řádná a nebyla ničím doložena. Žalovaný osvětlil, za jakých podmínek podle § 74 odst. 1 zákona o přestupcích může být přestupek projednán v nepřítomnosti žalobce. Žalovaný vycházel rovněž z úředního záznamu správního orgánu I. stupně, jeho obsah do rozhodnutí očitoval a dále konstatoval, že doklad ze servisu – objednávku – zaslal žalobce až spolu s odvoláním, nikoli současně s omluvou faxem ani poštou. Objednávka byla doručena v těžko čitelné kopii, vystavena servisem Automania SR, s. r. o. Praha a v jejím textu je uvedeno, že auto nejede. Objednávka neobsahuje žádný další text

a ani finanční rozpis opravy. Přitom žalobce telefonicky sdělil úřední osobě správního orgánu I. stupně, že „je kousek od nás“, tj. od města Jeseníku a v téže chvíli zasílá fax z Holešova s vlastnoručním popisem. Přitom vzdálenost obou měst je více než 150 km. Žalobce nepředložil správnímu orgánu žádný doklad o závadě na vozidle, jeho opravě v den jeho první omluvy, ale až spolu s odvoláním. V době, kdy by se čekala již faktura za opravu, když vozidlo přijato do opravy v den ústního jednání, žalobce předložil jen nečitelnou kopii objednávky, bez potvrzení jakékoli závady. Žalovaný z uvedeného vyvodil, že omluva nebyla řádná a správní orgán I. stupně ji vyhodnotil správně a řádně, protože neprokazovala tvrzení žalobce. Tím se žalobce sám zbavil svého práva na vyjádření k podkladům rozhodnutí a obhajobu. Správní orgán I. stupně již nemusel předvolávat žalobce k tomu, aby se seznámil s podklady rozhodnutí, protože jiné podklady rozhodnutí, než důkazy čtené při projednání přestupku neměl, a o tomto byl žalobce poučen v oznámení o zahájení řízení s předvoláním, které žalobce převzal dne 9. 5. 2011. K nedostatku náležitostí rozhodnutí zejména v odůvodnění a v popisu skutku žalovaný uvedl, že rozhodnutí obsahuje výrok, odůvodnění i poučení, zrekapituloval všechny podklady rozhodnutí a důkazy a popsal je. Žalovaný vyhodnotil, že u přestupku byla naplněna materiální i formální stránka, došlo k překročení nejvyšší povolené rychlosti v obci o 12 km/h. Žalovaný uvedl, že v popisu skutku v napadeném rozhodnutí doplnil k popisu skutku, že se jednalo o jízdu ve směru na obec Jeseník. Správní orgán vycházel z podkladů od Policie ČR, podle kterých žalobce nerozporoval místo spáchání přestupku a doplnil, že k jednání ke správnímu orgánu se účelově nedostavil. Zde odvolací orgán doplnil, že místo spáchání přestupku je v obci, což dokladuje fotodokumentace, která zachycuje vedle vozidla i dva rodinné domy. Žalovaný odkázal na posláním Policie ČR, která na rozdíl od žalobce má zájem na dodržování zákonů, nemá zájem na poškození žalobce, vykonává jen svou služební povinnost, při níž je vázána závazkem, aby případný zásah do práv a svobod, jímž by v souvislosti s výkonem činnosti Policie ČR mohla vzniknout újma, nepřekročila míru nezbytnou k dosažení účelu sledovaného služebním zákrokem nebo úkonem. Tímto posláním žalovaný vyloučil možnost, že by policisté měřili rychlost mimo obec či snad poblíž dopravní značky označující začátek či konec obce. Podle žalovaného správní orgán I. stupně opřel své rozhodnutí o neodkladné a neopakovatelné důkazy, tj. snímek ze silničního radaru a jeho platný atest. Správní řízení bylo zahájeno oznámením, které žalobce převzal a rozhodnutí dosud není pravomocné, žalobce ještě nebyl uznán vinným. Žalobce se nedostavil k projednání přestupku a není důkaz, který žalobce předložil ve svůj prospěch a tím vyvrátil obvinění.

[12] Krajský soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

[13] Podle § 74 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí i ke dni projednání přestupku, *o přestupku koná správní orgán v prvním stupni ústní jednání. V nepřítomnosti obviněného z přestupku lze věc projednat jen tehdy, jestliže odmítne, ač byl řádně předvolán, se k projednání dostavit nebo se nedostaví bez náležité omluvy nebo důležitého důvodu.*

[14] Soud se nejdříve zabýval námitkou žalobce o nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí a dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí není nepřezkoumatelné, protože správní orgán I. stupně a žalovaný svůj postup ve správním řízení a své následné rozhodnutí dostatečně odůvodnili (srov. např. rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 26. 2. 1993, č. j. 6 A 48/92-23:

„Z odůvodnění rozhodnutí musí být seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předestírané účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl, jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů a - v případě rozhodování o relativně neurčité sankci - jaké úvahy jej vedly k uložení sankce v konkrétní výši. Rozhodnutí, jehož odůvodnění obsahuje toliko obecný odkaz na to, že napadené rozhodnutí bylo přezkoumáno a jeho důvody shledány správními, je nepřezkoumatelné, neboť důvody, o něž se výrok opírá, zcela chybějí.“).

[15] Soud se ztotožnil s vyhodnocením omluvy tak, jak ji provedly správní orgány a s tím, že ji nevyhodnotily jako řádnou. Žalobce nevysvětlil ani ve správním ani v soudním řízení správním, tj. ani netvrdil ani neprokázal, a to jakýmkoli argumenty a důkazy, že vozidlo mělo těsně před projednáním přestupku poruchu, a to takovou, která žalobci znemožňovala dostavit se na jednání a založit tak důvod řádné omluvy z tohoto jednání. Tento závěr podporuje obsah celého správního i soudního spisu.

[16] Podle § 78 odst. 1 věty druhé s. ř. s. *pro nezákonnost zruší soud napadené rozhodnutí i tehdy, zjistí-li, že správní orgán překročil zákonem stanovené meze správního uvážení nebo jej zneužil.* Jinými slovy, správní uvážení soud nepřezkoumává, pokud nezjistí vybočení z jeho mezí či jeho zneužití, libovůli. Správní orgány svůj postup řádně a vyčerpávajícím způsobem v souzené věci odůvodnily, své úvahy dostatečně popsaly a soud shledal, že byly i v souladu se zásadami správního řízení, přijaté závěry pak byly přiměřené. Mezemi správního uvážení jsou především právní řád samotný, pravomoc a působnost správních orgánů, principy správního řízení, veřejný zájem, účel a cíl správního řízení (srov. Soňa Skulová: *Správní uvážení. Základní charakteristika a souvislosti pojmu.* Masarykova univerzita Brno, 2004). Správní orgány tak správní uvážení (zejména o vyhodnocení omluvy na projednání přestupku, ale i o zvolení procesních úkonů a volbě důkazů) použily v souladu se zákonem, včetně zásad správního řízení i obecně uznávaných právních zásad, včetně ústavních a těch, které vyplývají z právní teorie i evropského a mezinárodního práva.

[17] Ačkoli výslovně žalovaný nestanovil, že se v případě jednání žalobce jedná anebo může jednat o zneužití práva, krajský soud poukazuje na judikaturu Nejvyššího správního soudu, který ve své judikatuře ve vícero případech dospěl k tomu, že žalobce jednal účelově, aby se vyhnul projednání přestupku či dokonce právo se stejným cílem zneužíval (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 5. 2011, č. j. 1 As 27/2011-81 ke zneužití práva v přestupkovém řízení, dále k vyhýbání se projednání rozsudky téhož soudu ze dne 22. 2. 2006, č. j. 1 As 19/2005-71, ze dne 14. 5. 2009, č. j. 7 As 28/2009-99 (v souzené věci *a contrario*), ze dne 12. 3. 2009, č. j. 7 As 9/2009-66, ze dne 22. 11. 2004, č. j. 6 As 50/2003-41, vše publikováno na www.nssoud.cz).

[18] Podstatné při přezkoumání je rovněž to, že proti tomu, že přestupek spáchal, žalobce nic nenamítá, ani nevznese žádné další námitky proti napadenému a jemu předcházejícímu rozhodnutí ani předchozímu řízení. Pochybnosti o zjištění skutkového stavu a zavinění žalobce správní orgán I. stupně neshledal a řádně odůvodnil své rozhodnutí ve vztahu ke zjištěným a nesporným skutečnostem. Toto pak stvrdil v napadeném rozhodnutí i žalovaný.

[19] Z výše uvedených důvodů krajský soud k žalobu zamítl jako nedůvodnou.

[20] Soud nepřiznal náhradu nákladů řízení úspěšnému žalovanému, protože žalovaný žádné náklady řízení neúčtoval a soud žádné ze spisu nezjistil a žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, protože v něm nebyl úspěšný (§ 60 odst. 1 s. ř. s.).

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Olomouci dne 7. 3. 2013

JUDr. Martina Radkova
samosoudkyně